

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 5P/54/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515206228
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Tvrdá
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2020:2515206228.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Janou Tvrdou vo veci starostlivosti súdu o mal. dieťa: C. O. J., L.. XX.XX.XXXX, v konaní zast. opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa rodičov: C.. C. L. E., občianka SR, trvale bytom G., D. XXXX/XX, pr. zast. JUDr. Tatianou Chrenkovou, advokátkou so sídlom Piešťany, A. Trajana 12 a O. J., občan SR, trvale bytom G., J. XXXX/XXX, zast. Tomášom Matovičom, nar. 16.12.1988, trvalý pobyt Trnava, Tehelná 8 o zmenu mena a priezviska mal. dieťaťa takto

rozhodol:

Súd d á v a matke dieťaťa súhlas k tomu, aby podala príslušnému administratívne mu orgánu žiadosť o zmenu priezviska u mal. C. O. J., L.. XX.XX.XXXX na priezvisko "L."

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením Okresného súdu Piešťany č.k. 5P/47/2015-21 zo dňa 09.09.2015, ppl. 07.10.2015 bolo o. i. začaté konanie o zmenu mena a priezviska mal. dieťaťa.
2. Matka dieťaťa na pojednávaní konanom dňa 24.10.2018 uviedla, že nežiada zmeniť meno dieťaťa, iba priezvisko z „J.“ na „E.“.
3. Otec dieťaťa uviedol na pojednávaní konanom dňa 24.10.2018, že so zmenou priezviska u syna nesúhlasí, keďže meno dieťaťa matka ani nepožaduje zmeniť.
4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil správy ÚPSVaR Piešťany, správu od PhDr. Daniely Ilenčíkovej, psychologičky zo dňa 19.10.2018, sobášny list, rodný list mal. B. L. a T. L., znalecký posudok č. 13/2020 zo dňa 24.06.2020 PhDr. Igora Obucha, znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých, čestné prehlásenie, ako i ostatný obsah spisu.
5. Takto bolo súdom zistené, že rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 13P/229/2015 - 79 zo dňa 18.05.2016, ppl 13.07.2016, súd schválil rodičovskú dohodu tak, že mal. C. O. sa zveruje do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú mal. dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok, otec sa zaväzuje prispievať na výživné pre maloletého sumou 80 eur mesačne k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od 01.06.2016.
6. Ďalej bolo súdom zistené, že rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 13P/64/2015 - 243 zo dňa 24.10.2018, ppl 07.11.2018 súd rozhodol tak, že otec je oprávnený telefonicky kontaktovať mal. C. O. počas mesiacov november, december 2018 a január 2019 1-krát mesačne vždy v prvú sobotu v mesiaci v čase o 17.00 hod. v rozsahu 20 minút, počas mesiacov február, marec a apríl 2019 vždy v prvú a tretiu sobotu v mesiaci v čase o 17.00 hod. v rozsahu 20 minút, a od mája 2019 naďalej vždy v každú sobotu v mesiaci v čase o 17.00 hod. v rozsahu 20 minút, pričom matka je povinná otcovi umožniť telefonický kontakt so synom a pripraviť ho naň, zároveň sa matka zaväzuje podľa pokynov psychologičky RPPS na ÚPSVaR Piešťany zúčastňovať sa so synom psychologického poradenstva, zároveň sa otec zaväzuje

spolupracovať so psychológom v ÚTOS za účelom prípravy na telefonický hovor s dieťaťom a dodržiavať pokyny psychológa, návrh matky na zákaz styku otca s mal. C. O. sa zamieta.

7. Matka dieťaťa vo svojej výpovedi ako účastníčka konania na pojednávaní konanom dňa 24.10.2018 uviedla, že by požadovala už nie zmenu mena, ale priezviska, syn to sám žiada. Dôvody vidí v tom, že otec nemá vzťah so synom, syn sa hanbí za otca, videl ho v televízii, aj ľudia povedia. Nie sú tu väzby na rodinu otca, syn už žije v novej rodine, fungujúcej. Keď sa volá inakšie, nemá pocit, že do nej patrí. Priezvisko J. mu nič nehovorí a sám sa vyjadril, že by sa chcel volať po jej manželovi „Nič.“ Toto trvá asi 3 týždne, čo syn takto zmenil názor, že sa nechce volať „Vojta“ ale „Nič.“ Stalo so to po telefonáte otca synovi. Otec si riadne plní vyživovaciu povinnosť k synovi. Otec synovi zasiela pohľadnice k osobným sviatkom. S otcom nekomunikujú spolu. Bola vo výkone trestu za otcom so snahou riešiť tieto záležitosti, asi v r. 2015. Uzatvorila manželstvo v r. 2017. S manželom majú jedno spoločné dieťa. V 12/2018 čakajú narodenie druhého dieťaťa. Nemá informácie, že by sa otec o dieťa zaujímal či už u lekárky alebo v škole, ktorú navštevuje. Otec z ÚVTOS kontaktoval syna 2krát telefonicky v mesiaci október 2018 a predtým v r. 2013 bola so synom za otcom v ÚVTOS Banská Bystrica. Dieťa rozumie, že má biologického otca, ale ako otca berie jej manžela. Dieťa dlhodobo prejavuje záujem o zmenu svojho priezviska, chce sa volať tak, ako sa volajú všetci v rodine. Napriek tomu, že po telefonáte otca pred 3 týždňami zmenil názor, že sa chce volať priezviskom Nič, toto bola len momentálna reakcia na takúto situáciu. Má obavu, že bude z rodiny vytrhnutý. Zmena priezviska u dieťaťa nemá vplyv na vzťah otca so synom, je len na otcovi, ako si bude budovať vzťah so synom. Otec prejavuje záujem o kontakt so synom, t.č. dieťa je vo veku 10 rokov, kedy už vie vyjadriť svoje potreby a sú tu dané dôvody, aby súd vyhovel jej návrhu na zmenu priezviska, resp. udelením súhlasu na podanie žiadosti na zmenu priezviska. Poukazuje pritom na správu PhDr. Ilenčíkovej a kolízneho opatrovníka. Matka na pojednávaní konanom dňa 17.07.2020 uviedla, že požaduje zmenu priezviska u mal. C. O. na priezvisko „L.“, syn sa u znalca vyjadril takýmto spôsobom, že sa chce volať „L.“, jej manžela oslovuje „tatino“. Manželstvo uzatvorila s manželom v roku 2017, manžel sa volá C. L., a už rok predtým žili v spoločnej domácnosti. Z manželstva pochádzajú dve deti B. L., L. XX.XX.XXXX a T. L., L. XX.XX.XXXX. Biologický otec synovi nevytvára žiadny priestor, aby mali nejaký vzťah, nemajú vytvorený žiadny vzťah, nevyjadruje sa syn na otca a otec syna nevyhľadáva. Otec dieťaťa bol prepustený z ÚVTOS v 07/2019, nevie presne, ktorý deň, odvtedy nepožiadal otcu o stretnutie so synom, niekedy na jeseň 2019 náhodne sa stretol, resp. otec išiel okolo školy, ktorú syn navštevuje a zakýval mu len z auta a išiel ďalej. Otec má možnosť synovi telefonovať každú sobotu o 17:00 hod, čo využíva veľmi sporadicky, stalo sa, že aj nevolal 3 mesiace, teraz naposledy otec synovi volal začiatkom júna 2020. Syn odmieta komunikovať s otcom, komunikovať s ním nechce aj keď vie, že mu volá, avšak začiatkom júna 2020 bol syn pri telefonáte s otcom, komunikoval s ním, povedal mu, že nemá záujem sa s ním kontaktovať a nechce sa s ním kontaktovať, išlo asi o 2-3 minútový rozhovor, otec mu rozprával, ako veľmi by s ním chcel byť, syn sa ho spýtal, že prečo za ním neprišiel, keď s ním tak veľmi chce byť, vysvetlil biologickému otcovi, že on má svojho otca doma, tento sa o neho stará, detsky mu vysvetlil, že on má svoju rodinu, sestru a brata a nechce sa s ním stretávať, lebo si ho nepamätá. Otec si riadne plní vyživovaciu povinnosť 80 eur mesačne, nad rámec výživného neprispieva, ani sa nezaujíma, či syn má všetko čo potrebuje, otec je už prepustený z ÚVTOS od 07/2019, ale odvtedy synovi nezaslal žiadnu pohľadnicu, ani darčeky, ani nevolal v čase osobných sviatkov a Vianoc, nezavolať mu ani na narodeniny, prešlo to mlčaním. Čo má ona vedomosť, otec sa o syna nezaujímal ani u pediatričky ani v škole, ani u nikoho z jej rodinných príslušníkov. Otec vie t.č. akú školu syn navštevuje, vie aj meno pediatra syna. Od posledného pojednávania vo veci sa chce syn intenzívne volať „L.“. Je nesporné, že otec prejavoval záujem o kontakt s maloletým, ale iba počas výkonu trestu. Z jej pohľadu sa jednalo vyslovene iba o formálny záujem, čomu nasvedčuje skutočnosť, že otec je už skoro rok na slobode a napriek tomu, že počas výkonu trestu neustále tvrdil, že sa bude domáhať súdnou cestou pravidelného a veľmi častého kontaktu so synom, takto neurobil do dnešného dňa. Ďalšou skutočnosťou, ktorá z jej pohľadu potvrdzuje iba jeho formálny záujem o maloletého, je napr. to, že absolútne neprejavil záujem o to, ako maloletý prospieva v škole, aké má záujmy, nikdy ju nepožiadal o takéto informácie, ani jej rodinných príslušníkov, pričom ich veľmi dobre pozná. Z jej pohľadu, otec maloletého iba nevie uniesť skutočnosť, že maloletý sa riadne začlenil do novej rodiny, v ktorej prospieva, vyrastá v láskyplnom prostredí s pocitom istoty a súčinnosti v rodine. Ak by jeho záujem o maloletého bol skutočný, odlišnosť priezvisk nemôže byť na prekážku tomu, aby si vytvoril vzťah k svojmu synovi. Dovolí si dať do pozornosti súdu, že maloletý je v súčasnej rodine šťastný, avšak neprispieva jeho psychike skutočnosť, že má iné priezvisko ako ostatní členovia rodiny, aby sa maloletý cítil komfortne po všetkých stránkach je podľa jej názoru potrebné akceptovať jeho túžbu po zmene priezviska. Maloletý bude mať o dva mesiace 12 rokov, čiže vie si dostatočne spracovať svoju túžbu po zmene priezviska. Zo samotného znaleckého posudku je zrejmé, že táto jeho túžba je prirodzená a nie je nahováraný ani ňou ani nevlastným otcom.

Preto si myslí, že je potrebné zobrať na zreteľ túžbu dieťaťa a preto si dovoľí požiadať súd, aby jej dal súhlas namiesto otca k tomu, aby podala príslušnému orgánu žiadosť o zmenu priezviska u maloletého z priezviska „J.“ na priezvisko „L.“.

8. Mal. C. O. má 11 rokov, od 09/2020 bude navštevovať 1. ročník 8-ročného Gymnázia, čo zodpovedá 6. ročníku na ZŠ.

9. Otec dieťaťa vo svojej výpovedi ako účastník konania na pojednávaní konanom dňa 24.10.2018 uviedol, že nesúhlasí so zmenou priezviska. Keď sa chlapec narodil, spoločne sa s matkou dohodli na mene a priezvisku a matka sa až dokiaľ nebol vo výkone trestu chválila po meste priezviskom syna. Synovi telefonoval opakovane počas celého výkonu trestu, ale matka buď nedvíhala telefón, alebo mu syna k telefónu nedala. Synovi zasielal aj stále zasiela pohľadnice. Má skoro denné informácie o synovi, nakoľko druhý syn navštevuje tú istú školu ako C. O.. Dokonca C. O. ho necháva pozdravovať cez jeho druhého syna Alexa, ktorý má 14 rokov. Chlapci sa kontaktujú v škole, i keď matka tomu bráni. Situácia sa môže zmeniť aj u matky, je už začaté konanie vo veci, matka je dôvodne podozrivá a už aj vyšetrovaná zo spáchania zločinu. Vyživovacia povinnosť si naďalej plní aj nad rámec od začiatku jej stanovenia súdom. Chce obnoviť vzťah so synom.

10. Kolízny opatrovník na pojednávaní konanom dňa 17.07.2020 uviedol že vzhľadom na závery znaleckého dokazovania odporúčajú súdu, aby vydal súhlas matke, na zmenu priezviska maloletého z priezviska „J.“ na priezvisko „L.“.

11. Podľa § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní mal. dieťaťa do cudziny, o správe majetku mal. dieťaťa, o štátnom občianstve mal. dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

12. Podľa § 43 ods. 1 Zákona o rodine, maloleté dieťa má právo vyjadriť samostatne a slobodne svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

13. Zo správy od PhDr. Daniely Ilenčíkovej, psychologičky zo dňa 19.10.2018 o i. vyplynulo, že v rozhovore maloletý uviedol, že nedávno mu zavolať jeho vlastný otec z väzenia a od tej doby má strach, že to urobí znovu, nikdy predtým sa to nestalo, svojho otca nepozná, nepamätá si na neho, vie o ňom iba z rozprávania mamy. Dostal od neho niekedy pohľadnicu, naposledy dopis k narodeninám, ktorý mu mama dala prečítať, nemal záujem ho čítať, lebo otca nepozná a ani ho nechce poznať, má po ňom iba meno, veľmi by si želal, aby si ho mohol zmeniť. Mame už niekoľkokrát hovoril, že by sa chcel volať rovnako ako ona a jeho mladší brat, teraz sa mu narodí ďalší súrodenec, ktorý sa bude volať tiež ako mama, on chce patriť ku svojej rodine a chce mať rovnaké meno ako oni všetci, nechce, aby sa mu deti v škole znovu vysmievali. V závere predmetnej správy sa uvádza, že z psychologického vyšetrenia a rozhovoru s dieťaťom vyplýva, že C. prežíva silný emocionálny stres, je veľmi silno naviazaný na svoju matku, ktorá predstavuje pre neho najdôležitejšiu istotu, ktorú spája s pocitom lásky a bezpečia, je tiež silno citovo naviazaný na svoju terajšiu rodinu - manžela matky, ktorý ho vychováva a ktorého vníma ako svojho otca a súrodencu, ku ktorému prezentuje taktiež veľmi blízky vzťah. Prežíva silné obavy a strach z možného odlúčenia od svojej rodiny a predovšetkým od svojej matky, psychicky stráda, nedokáže sa na nič sústrediť, uzatvára sa do seba, prejavuje sklon k pesimistickému a neurotickému ladeniu, ktoré je aktuálne u dieťaťa pozorované.

14. Zo znaleckého posudku č. 13/2020 zo dňa 24.06.2020 PhDr. Igora Obucha, znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých o i. vyplynulo, že citová väzba maloletého k (biologickému) otcovi je málo intenzívna, jeho vzťah k nemu je skôr negatívny, subjektívne vníma otca ako „kriminálnika“ a chce sa od neho dištancovať (napr. aj tým, že si zmení meno). Sám s ním však zjavne negatívne zážitky nemá, no dlhšia absencia ich vzájomného priameho kontaktu spôsobila, že si predstavy o ňom a postoje k nemu vytváral viac na základe informácii od iných ľudí, než na náklade osobnej skúsenosti (je to prirodzený proces, nemožno to maloletému vyčítať). Maloletý výrazne pociťuje potrebu zmeny priezviska, podľa zistení znalca je jeho „hlavnou túžbou“ to, aby sa nevolal „J.“, pretože sa chce „dištancovať“ od biologického otca, za ktorého sa hanbí. Matka maloletého má nový vzťah, novú rodinu, nový život, nemá preto psychologicky zrozumiteľnú motiváciu na to, aby „tlačila“ syna do niečoho, do čoho sa mu nechce. Znalec považuje za málo pravdepodobné, že by matka „hustila“ do maloletého niečo, čo nie je v súlade s jeho potrebami, pôsobí to tak, že matka „si žije svoj život“ a to nakoľko je pre jej syna tento spôsob „ovplyvňujúci“, to sa nedá nijako presnejšie vyjadriť. Prejavy, resp. vyjadrenia maloletého nepôsobili ako naučené, maloletý žije v „rodine L.“, je tam spokojný a chce sa aj tak volať, resp. nechce sa volať ako jeho biologický otec (ktorý je podľa neho kriminálnik). Ak sa tak bude volať (resp. nebude sa volať ako jeho biologický otec), bude to pre neho úľava, zvýši to jeho sebavedomie

a pocit „zakorenenia“ v rodine, ak sa jeho meno nezmení zvýši to jeho pocity nespokojnosti, resp. aj odpor voči „pôvodnému“ menu a celkovo to môže zvýšiť jeho „vzdorovité nastavenie“, t.j. v konečnom dôsledku aj sťažiť jeho (perspektívne možný) kontakt s biologickým otcom. Znalec sa skôr prikláňa k tomu, aby si maloletý mohol priezvisko zmeniť.

15. Zmena priezviska je dôležitou vecou s podstatným významom pre mal. dieťa aj pre budúcnosť. Priezvisko je súčasťou osobných práv človeka a k jeho zmenám by nemalo dochádzať bez závažnejších príčin. Je potrebné zdôrazniť, že pri rozhodovaní súdu vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa je prioritným hľadiskom záujem maloletého dieťa. Súdom bolo zistené, že matka dieťaťa nepožaduje zmeniť meno dieťaťa, pričom s poukazom na vykonané dokazovanie súd dospel k záveru, že zmena mena ani nie je dôvodná. V danom prípade súd skúmal, či udelenie súhlasu matke dieťaťa na podanie žiadosti o zmenu priezviska bude v záujme mal. dieťaťa. Z vykonaného dokazovania bolo súdom zistené, že otec dieťaťa sa nachádzal v ÚVTOS do 07/2019, v zmysle vyjadrenia matky od jeho prepustenia z ÚVTOS nepožiadaval o stretnutie so synom, riadne nevyužíva ani súdom stanovenú možnosť telefonicky kontaktovať syna a to každú sobotu v mesiaci v čase o 17:00 hod v rozsahu 20 minút, ako vyplynulo z vyjadrenia matky dieťaťa, možnosť telefonovať synovi otec využíva veľmi sporadicky, stalo sa, že synovi netelefonoval aj 3 mesiace, pričom uviedla, že otec synovi naposledy volal začiatkom júna 2020. Z vyjadrenia matky vyplynulo, že otec synovi od 07/2019 nezaslal žiadnu pohľadnicu, ani darčeky, nevolal mu v čase osobných sviatkov a Vianoc, nezavolať mu ani na narodeniny. Z vyjadrenia matky ďalej vyplynulo, že čo má ona vedomosť, otec sa o syna nezaujímal ani u pediatričky ani v škole, ani u nikoho z jej rodinných príslušníkov, ako vyplynulo zo samotného vyjadrenia otca dieťaťa, vie akú školu syn navštevuje. Z vyjadrenia otca dieťaťa na pojednávaní konanom dňa 24.10.2018 ďalej vyplynulo, že chce obnoviť vzťah so synom, pričom súdom bolo zistené, že na tunajšom súde neprebíha žiadne konanie o zmenu úpravy styku otca so synom. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že otec neprejavuje skutočný záujem o svojho syna, ako vyplýva zo znaleckého posudku citová väzba maloletého k otcovi je málo intenzívna, jeho vzťah k nemu je skôr negatívny. V konaní mal súd za preukázané, že mal. C. O., ktorý má t.č. 11 rokov, sa vyjadril, že sa chce volať rovnako, ako matka a zvyšok rodiny, t.j. „L.“, z vyjadrenia maloletého vyplynulo, že sa nechce volať ako jeho biologický otec, ktorý je podľa neho kriminálnik. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že udelenie súhlasu matke dieťaťa na podanie žiadosti na zmenu priezviska bude v záujme mal. dieťaťa, aby mal. C. O. mal rovnaké priezvisko ako jeho matka a zvyšok rodiny (manžel matky a dve spoločné deti), pričom tu súd poukazuje jednak na obsah vyššie uvedenej správy PhDr. Ilenčíkovej zo dňa 19.10.2018, ako i obsah znaleckého posudku č. 13/2020 zo dňa 24.06.2020 znalca PhDr. Igora Obucha, zdôrazňujúc pritom vyjadrenie znalca, že ak sa tak maloletý bude volať (resp. nebude sa volať ako jeho biologický otec), bude to pre neho úľava, zvýši to jeho sebavedomie a pocit „zakorenenia“ v rodine, ak sa jeho meno nezmení zvýši to jeho pocity nespokojnosti, resp. aj odpor voči „pôvodnému“ menu a celkovo to môže zvýšiť jeho „vzdorovité nastavenie“, t.j. v konečnom dôsledku aj sťažiť jeho (perspektívne možný) kontakt s biologickým otcom, znalec sa skôr prikláňa k tomu, aby si maloletý mohol priezvisko zmeniť. Skutočnosť, že mal. C. O. má odlišné priezvisko ako jeho matka a zvyšok rodiny, resp. má priezvisko ako jeho biologický otec „J.“, poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti, negatívne vplýva na jeho psychiku. Súd dal matke dieťaťa súhlas s poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, prihliadnuc pritom i na názor mal. C. O. v súlade s obsahom § 43 ods. 1 Zákona o rodine, v zmysle ktorého názoru dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti, k tomu, aby podala na príslušný administratívny orgán žiadosť o zmenu priezviska u mal. C. O. J. na priezvisko "L.". O samotnej zmene priezviska však rozhodne až príslušný administratívny orgán.

16. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté v zmysle § 52 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje - na Okresnom súde Piešťany (trojmo).

Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.